

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 2532/2024
13.05.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, Надежде Видић, Гордане Комненић и др Илије Зиндовића, чланова већа, у парници тужиоца – противтуженог АА из ..., чији је пуномоћник Сафет Чоловић, адвокат из ..., против тужених – противтужилаца ББ, ВВ и др. сви из ..., ГГ, ДД и др. чији је заједнички пуномоћник Ацо Васојевић, адвокат из ..., ЂЂ из ... и ЕЕ из ..., ради утврђења и предаје, одлучујући о ревизији тужиоца – противтуженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1146/22 од 17.05.2022. године, у седници одржаној 13.05.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца – противтуженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1146/22 од 17.05.2022. године, става првог изреке, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена ревизија тужиоца – противтуженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1146/22 од 17.05.2022. године, става првог изреке.

Образложење

Делимичном пресудом Основног суда у Сјеници П 56/18 од 20.04.2018. године, ставом првим изреке, одбијен је, као неоснован тужбени захтев тужиоца – противтуженог да се утврди да је тужилац носилац права коришћења к.п. бр. ..., Улица ..., њива 5. класе у површини од 0,05,64 ха, која је уписана на име тужиоца – противтуженог у листу непокретности бр. .. КО Сјеница, те да му тужени – противтужиоци признају ово право и врате заузети део к.п. бр. ..., у мерама и границама ближе наведеним у овом ставу изреке делимичне пресуде, у укупној површини од 130 м², као и да уклоне ограду са заузетог дела те непокретности и омогуће тужиоцу – противтуженом да несметано користи наведену непокретност. Ставом другим изреке обавезан је тужилац – противтужени да туженима – противтужиоцима на име трошкова поступка исплати 398.300,00 динара.

Пресудом Основног суда у Сјеници П 56/18 од 28.04.2021. године, ставом првим изреке, усвојен је противтужбени захтев тужених – противтужилаца и утврђено да су сувласници на делу к.п. бр. .. уписане у лист непокретности бр. .. КО Сјеница у мерама и границама ближе наведеним у овом ставу изреке, укупне површине 130 м², и

обавезан је тужилац – противтужени да им то право призна и омогући несметано коришћење истог, као и упис права својине у катастар непокретности без присуства тужиоца – противтуженог. Ставом другим изреке, утврђено је да је тужба АА, ББ и др. према туженима ЂЂ и ЕЕ, повучена.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1146/22 од 17.05.2022. године, ставом првим изреке, одбијена је, као неоснована жалба тужиоца – противтуженог и потврђена делимична пресуда Основног суда у Сјеници П 56/18 од 20.04.2018. године у ставу првом изреке. Ставом другим изреке, преиначени су пресуда Основног суда у Сјеници П 56/18 од 28.04.2021. године у ставу првом изреке и решење о трошковима поступка садржано у ставу другом изреке делимичне пресуде Основног суда у Сјеници П 56/18 од 20.04.2018. године, тако што је одбијен, као неоснован противтужбени захтев тужених – противтужилаца и одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац – противтужени је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној.

Одлучујући о дозвољености ревизије тужиоца – противтуженог применом члана 404. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 10/23) и члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 10/23), Врховни суд је утврдио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, с обзиром на то да не постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса, правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, нити је потребно ново тумачење права, имајући у виду врсту спора, садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге које су нижестепени судови дали за своју одлуку. Наиме, правноснажном пресудом одбијен је, као неоснован тужбени захтев тужиоца – противтуженог, са образложењем да спорни део предметне парцеле користе тужени - противтужиоци, а пре њих и њихови правни претходници који су у међувремену преминули, по основу усменог уговора о размени закљученог 1986. године између њиховог правног претходника ЖЖ и ЗЗ, као и да је ЖЖ још 1986. године, када је добио у државину спорни део предметне парцеле, исту оградио дрвеном оградом, која и дан данас постоји и чији правац сходно сагласним изјавама сведока све од 1986. године па до данас није мењан.

С обзиром да је утврђено да не постоје услови за одлучивање о ревизији тужиоца – противтуженог као изузетно дозвољеној, то је Врховни суд применом члана 404. ЗПП, одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Чланом 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра према средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 27.06.2016. године, а вредност предмета спора је 100.000,00 динара.

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору који се не односи на новчано потраживање, у коме вредност предмета спора не прелази динарску противвредност од 40.000,00 евра према средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је ревизија тужиоца – противтуженог недозвољена, применом члана 403. став 3. ЗПП, са којих разлога је применом члана 413. ЗПП одлучено као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Добрила Страјина, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић